

Glossa

Maria camina amb nosaltres

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'Església, mentre recorre els camins de la història, sap que Maria, assumpta en cos i ànima al cel, l'acompanya. La presència de la Mare de Déu enmig del poble cristià és una constant ininterrompuda al llarg dels segles: des de la pregària al cenacle, tot esperant la promesa del Pare, l'Esperit Sant, i fins aquest moment en què, fa pocs mesos, el sant pare Francesc ens demanava d'afegir a les lletanies lauretanes tres invocacions marianes: *Mater misericordiae*, *Mater spei*, *Solatum migrantium*. En aquest temps en què hi ha molts motius d'incertesa i de desconcert —com en tants altres moments de la història— som convidats a posar la nostra mirada en Maria, que ens va al davant com a signe certíssim d'esperança i com a portadora de consol per als qui la invoquem filialment.

Pius XII, proclamà el dogma de l'assumpció al cap de pocs anys després de l'horror de la guerra

Sempre és bo de recordar que el moment en què l'Església, per boca del papa Pius XII, proclamava el dogma de l'assumpció de Maria en cos i ànima al cel, era al cap de pocs anys després de l'horror de la Segona Guerra Mundial. La dignitat humana havia estat negada d'una manera tal que, en la consciència de molts, solament era possible el nihilisme. En aquella hora l'Església convidava tots els cristians i tots els homes de bona voluntat a posar la mirada en una dona de la nostra naturalesa, de la nostra mateixa raça humana, a la qual el pecat, la mort, el buit, el sense-sentit, no han pogut negar la sublimitat de ser estimada de Déu i salvada pel seu Fill Jesucrist. Ja poden ser fortes les tempestes, les contrarietats que amenacin la societat i, enmig d'ella, els cristians, que sempre experimentarem com la providència de Déu ens acompanya, i, com a signe d'aquesta, la presència de Maria amb nosaltres.

Hi ha llocs de presència intensa de Maria enmig del poble cristià. Entre nosaltres tenim llocs marians de referència clara, des de Montserrat a tants i tants santuaris i ermites marians, així com els titulars de les parròquies i, àdhuc, els noms de les poblacions. Però no puc deixar de fer esment del santuari de Lurdes de França, perquè, amb molt de dolor, han estat dues les edicions del pelegrinatge diocesà amb malalts, organitzat per la Fraternitat de la Mare de Déu de Lurdes a aquest lloc marià tan estimat, que no s'ha pogut realitzar, a causa de la pandèmia del Covid-19. Tots aquests llocs són expressió de la maternitat de Maria a favor nostre. Ella, assumpta al cel, camina amb nosaltres. I nosaltres, ens deixem acompanyar per ella?

